

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Szegedi Emil

655.42

Cím:

Megfigyelték az utcai könyvárusok

'1958'

Forrás:

JÖN A LIBRESSZÓ,

zemély

a dupla feketével és tortával kombinált könyvesbolt

(Hely)

1958. XI.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Az utcai könyvesboltok, az »irodalmi sátrak« és a gördülő könyvespultok élénk színfoltjai voltak a fővárosnak. A siető pesti ember, akinek nincs mindig ideje és türelme a nagy könyvesboltok tízezernyi kötetével »etikettszerűen« ismerkedni, szívesen lehorgonyzott a kis könyvszigeteknél és vételkényszer, valamint kereskedelmi ceremóniák nélkül kedvére böngészett a könyvújdonságok között. Mindenki megszerette ezt a mozgékony, színes eladási formát. Kifejezésre jutott ez az »utcán át« eladott könyvek számának szinte hihetetlen emelkedésében.

Budapest egyik legnagyobb munkáskerületében, a XIV. kerületben a Bosnyák téri aprócska könyvesbolt havi forgalma 1956 első felében átlag 20 000 forint volt. A rákövetkező évben a bolt ügyes vezetője Zugló szívében 15 különböző helyen állított fel utcai könyvpultot. Ma ugyanakkora területen hatszor annyi: 120 000 forint értékben vásárolnak havonta irodalmi műveket.

Mostanában különösen a belső kerületek útvonalain megritkultak az utcai könyvesek eleven szigetei. Az Állami Könyvterjesztő Vállalatnál kérdésünkre azt mondták, hogy az utcai könyvsátrakat eltaná-

csolták, mert a tanács város-építési osztályának megítélése szerint *rontották az utcaképet.*

Az Állami Könyvterjesztő az esztétikai értékelés után arra hivatkozik, hogy az utcaképhez beilleszkedő könyvpavilon típusú épületek elkészítéséhez, a többi érdekelttel együtt, éppen a fővárosi tanács felhívására járult hozzá, de elfogadott egy-egy terv még nem született. A Marx téri könyvpavilon, melyet a Könyvterjesztő saját kezdeményezésére építtetett, majdnem 100 000 forintba került. Szép is, mégis rosszabb helyet kapott a téren, mint a tejszárdó, vagy a virágsátor.

Azzal mindenki egyetért, hogy a reprezentatív útvonalokról számúzik a csúf portálokat, a bazárosok rítkító bódéit, a tökmag-, kukorica- és zöldségárusokat. A könyvárusok kis asztalai, vagy gördülő sátrai nem voltak különösen szépek, de tény, hogy mióta megritkultak, a könyvvásárlás is visszaesett.

Most új, eredeti megoldást kezdeményezett az Állami Könyvterjesztő a forgalom fellendítésére. Az V. kerületi Vendéglátóipari Vállalat vezetőségével elhatározták, hogy egyik volt nagykávéház helyén — ha a jóváhagyást megkapják — megnyitják az első fővárosi libresszót. A korszerűen be-

rendezett eszpresszó-cukrászdában este 11-ig szórakozhat, kávézhat, böngészhet, olvashat és vásárolhat a közönség. Ha a kísérlet beválik, a főváros más kerületeiben, a vidéki kultúrközpontokban is szerveznek libresszókat, ahol jó dupla feketé mellett jó olvasnivalót is kap majd a látogató.

Szegedi Emil

*Néprajz
1958. XI. 26*